

Uttalelse fra Mellomkirkelig råd for Den norske kirke:

Trosfrihet for asylsøkere og økt beskyttelse for konvertitter

1. Den norske kirke bygger sitt virke på overbevisningen om at alle mennesker er skapt i Guds bilde, med samme rett til et trygt og godt liv. Alle må sikres grunnleggende menneskerettigheter, uansett hvilken situasjon en befinner seg i. Å selv kunne velge sin religion, å fritt kunne skifte religion og å leve ut og gi uttrykk for sin tro, både privat og offentlig, er ukrenkelige rettigheter.

Kirken er særlig opptatt av de mest sårbare menneskene i samfunnet, og mener at asylsøkere er en vesentlig del av denne gruppen i Norge i dag.

2. Mellomkirkelig råd for Den norske kirke har derfor i lengre tid engasjert seg for asylsøkeres trosfrihet og for at norske utlendingsmyndigheter i større grad enn hva som er dagens praksis, må gi opphold til konvertitter og religiøse minoriteter som kan risikere forfølgelse ved retur.

Mellomkirkelig råd mener at situasjonen for konvertitter i Iran har blitt vesentlig forverret de siste årene, og at faren for forfølgelse er stor ved retur av konvertitter til landet.

Mellomkirkelig råd registrerer at Landinfo i en ny rapport har oppdatert farevurderingen ved å være konvertitt i Iran. Denne oppdateringen var nødvendig, og Mellomkirkelig råd mener den må få umiddelbare konsekvenser for saker som er til behandling i UDI og til ankebehandling i UNE.

3. Det hefter store prinsipielle og praktiske dilemmaer ved at offentlige myndigheter skal foreta vurderinger av menneskers religiøse overbevisning. Like fullt innser Mellomkirkelig råd at det er nødvendig for UNE å foreta troverdighetsvurderinger av konvertitters religiøse tilhørighet. Men Mellomkirkelig råd mener at UNE må utvikle bedre rutiner for troverdighetsvurderinger av konvertitters tro der dette er utslagsgivende for utfallet av saken. Mellomkirkelig råd vil problematisere terskelen for hva som kan forventes av religiøs refleksjon og kunnskap før den anses å være troverdig av UNE. Eventuelt tvil om en konvertitts religiøse troverdighet må komme asylsøkeren til gode.

Mellomkirkelig råd kjenner til at det i enkelte av UNEs avslag er anført at verken dåp, dokumentert langvarig kirkegang/aktivitet eller troverdighetsvurderinger fra menigheter er tilstrekkelig for å ”sannsynliggjøre at klageren har konvertert til kristendommen, dvs. at han ikke har en kristen *overbevisning*.” Mellomkirkelig råd spør seg på dette grunnlaget om hva slags forståelse av tro som UNE opererer med.

Mellomkirkelig råd mener særlig to ting kan forbedre prosessen med troverdighetsvurderinger av konvertitters tro: For det første må alle saker der troverdigheten er avgjørende for utfallet, avgjøres i full nemnd med personlig oppmøte for klager. Slike saker kan ikke avgjøres av nemndleder alene eller i nemnd

uten personlig oppmøte fra klager. For det andre må UNE i økende grad vektlegge referanser, faglige vurderinger og vitneutsagn fra menighetene som konvertittene oppgir en tilhørighet til. Vurderinger fra mennesker som står konvertitter nært i lokale menighetssammenhenger, bør veie tungt i troverdighetsvurderingen.

Religiøs frimodighet og evne til å kunne artikulere egen tro er noe som er vanskelig også for mange norske kirkemedlemmer. MKR ber UNE være oppmerksom på at det ikke bør stilles strengere krav til religiøs artikulasjon og troverdighet hos asylsøkere, enn det ville blitt gjort ovenfor kristne nordmenn.

4. Mellomkirkelig råd mener at situasjonen for religiøse minoriteter, og særlig for evangelikale og pentekostale kristne, har blitt vesentlig forverret i Iran i løpet av det siste året. MKR ber den norske regjeringen ved Utenriksdepartementet om i enda sterkere grad enn det som gjøres i dag, ta opp spørsmål om religiøse minoriteters rettigheter i sin kontakt med iranske myndigheter.
5. Mellomkirkelig råd viser til rapporten "I god tro" fra februar 2009 som dokumenterer at norske utlendingsmyndigheter i for liten grad vektlegger asylsøkeres trosfrihet. Mellomkirkelig råd ber norske utlendingsmyndigheter med bakgrunn i denne rapporten øke sin kompetanse om religion som forfølgelsesgrunnlag i ulike land i verden. Vi ber Landinfo særlig oppdatere risikovurderingen for religiøs forfølgelse og konversjon i land som Irak, Pakistan, Egypt, Gaza, Somalia, Sri Lanka og Nigeria.

Vi ber også om at det innhentes informasjon fra et bredest mulig utvalg av kilder. Både de historiske kirkene, evangelikale og pentekostale menigheter, samt økumeniske organisasjoner vil være svært relevante informasjonskilder om trosforhold i ulike land. Mellomkirkelig råd vil kunne være behjelpelig med å formidle kontakt til disse kirkene og organisasjonene.

Oslo, 10.mars 2011